

VESTI IZ SLOVENIJE

LETINA. — Pisali smo že, da je Vojvodini, ki je nekaka žitnica Jugoslavije dobra letina. Dobi v Sloveniji je primeroma dobro kazalo. Bilo pa je v nekaterih krajih preveč mokrote in ni žito tako uspelo, kakor je bilo pričakovati. Sada bo radi tega deževja veliko manj kakor lanskono leto. Po mokrih pomladanskih mesecih se mnogi boje jesenske suše.

KOLIKO LJUDI IMA JUGOSLAVIJA. — Poročali smo že, da je bilo v marcu ljudsko štetje v Jugoslaviji. Sredi julija so

priobčili prve številke iz tega štetja. Iz poročila vidimo, da je imela Jugoslavija 1. marca 15.751.935 prebivalcev. Od tega moških 7.579.538, ženskih 8.172.397. Računano je v tem prebivalstvu stare Jugoslavije in onih primorskih krajev, ki so prišli izpod Italije v Jugoslavijo. Od leta 1931, ko je bilo zadnje štetje, je na tem ozemlju prebivalstvo zrastle za 1.313.928 ali za 9.1%.

KOLIKO BI MORALO BITI PREBIVALCEV? — Ta pomnorožtev prebivalstva je sorazmerno majhna. Vzrok je vojna. Po (Dalej na 3. strani)

Nekdanje italijanske kolonije v Afriki

Posvetovanja v Londonu — Egipt se bori za neodvisnost vseh afriških narodov

London. — Kolonije, ki jih je pred drugo svetovno vojno imela Italija v Afriki so zelo težko vprašanje, ki ga mora rešiti Zveza Narodov. To so: Eritreja, Somalia, in Libia. Devet najojst manjših držav je že dala svoje mnenje, ko zastopniki zunanjih ministrov v Londonu iščejo rešitev, ki bi zadovoljila vsaj večji del članov Zveze Narodov. 10 držav se je že izreklo za to, da Italija obdrži še nadalje te kolonije, ostala jih v bodočo upravlja pod nadzorstvom Zveze narodov. To so po večini latinske južnoameriške države.

Tudi Francija in Sovjetska Zveza sta dolgo branili stališče, da Italija lahko te kolonije upravlja pod nadzorstvom Zveze Narodov. Združene Države so odločno za to, da Italija obdrži vsaj katero teh kolonij. Australija, Nova Zelandija in Južna Afrika dobi upravo kolonije v stalno. Egiptovski zastopnik pa pravi, da so vse te dežele zrele da dobe neodvisnost. Posebno Libija je sposobna živeti kot samostojna država. Abesinija se pri tem bori, da bi dobila izhod na morje skozi Eritrejo, če že ne cele Eritreje, kakor jo zahteva.

"Svobodna Slovenija" je list naših ljudi v Argentini. Narodite ga pri upravi Victor Martineza, 50, Buenos Aires, Argentina.

Tri na dan

Zosi Zakrajšek vodi zdaj boj kot proti mesnicam v Clevelandu. Zosi, kot vemo, vodi v tem okraju kampanjo za Wallacea. To je tistega Wallacea, ki je kot vladni poljedelski tajnik ukazal uničevati mlade pujske, da bi tako ostala visoka cena svinjnini.

Torej ruski državljani raje skočijo skozi okno, pa če se pri tem ubijejo, kot bi se pa vrnil v Stalinov paradiz. Če bi kdo ukazal našim slovenskim tovarišem v Ameriki, da morajo pobrati šila in kopita in se podati v Titov paradiz, katerega tako vneto hvalijo, bi bil najbrže tudi tak dren pri oknih, da bi ne bilo nikomer podobno.

Vidimo, da "Prosvešaše" zelo boli veličasten uspeh KSKJ dneva v Jolietu. Fantje naj le počakajo, videli bodo še vse večje katoliške akcije in jih bo strah.

Med Slovenci po svetu

Iz Venezuele:

Dne 28. julija je v glavnem mestu Venezuele Caracas-u na elitnem koncertu zopet nastopil naš slovenski rojak g. Vladko Kos, ki je ob koncu solskega leta napravil zaključne izpite iz petja z najboljšim uspehom. Zapel je eno pesem v španščini, drugo v nemščini. Ob zaključku smo se komaj prerinili skozi vrsto čestilcev, ki so ga obkolili.

Iz Kanade

Med drugimi novimi naseljenjivi in dela v Kanadi kot železniški delavec tudi slovenski slikar Božidar Kramolc. Njegov naslov je: Božidar Kramolc, c/o R. F. Welch, Gang No. 8, 226 Amrose Street, Port Arthur, Ontario, Canada. G. Kramolc je v begunstvu že dovršil že več slikarskih del, ki jih je razstavil v Spittalu na Dravi, v Beljaku in Celovcu.

Delo Slovencev, ki delajo na železniški progi je sicer težko in življenje zelo enolično, a vendar se počutijo dobro, svobodni ljudje so, priroda je krasna, mnogo gozdov in med njimi lepa jezera. Pohvalijo se, da je hrana zelo dobra. Sedaj imajo še težave z jezikom. Večkrat se čudijo kako da Kanadčani njihove angleščine ne razumejo. Fantje vedo povedati kako v gostilnah naročajo pivo, pa jim prinesejo sladoleda ali pa narobe. Vsi begunci se ne morejo načuditi bogastvu življenja, ki tukaj vlada. Cigaretne ogorki ki leže po vseh potih, jih spominjajo, kako so pobirali in lovili čike okoli tabarišč in kakšna sreča je bila, če so kdaj našli na kak konec ameriške cigarete. Zgodi se pa tudi seveda, da novega naseljenca v srce zaboli, ko jih ljudje pogledujejo in delajo opazke: glejte begunci so tu! Mnoge tare domotožje in potem, ko so se nasitili, pogrešajo ono slovensko domačnost, ono lepo skromno slovensko udobje, ki daje slovenskemu življenju toliko toplote in lepote.

Vendar se v borbi za vsakdanji kruh take skrbi izgubljajo in novi naseljenji žive v upanju, da je to šele začetek novega življenja in da se bodo mogli tudi v tujini dokopati do kaj boljšega.

Najmlajši predsednik univerze

Milwaukee, Wis. — Rev. Edward J. O'Donnell, star 39 let, je bil imenovan za predsednika Marquette univerze. Univerza je imela do zdaj 17 predsednikov in Rev. O'Donnell je najmlajši. Garduiral je na tej univerzi leta 1931.

Svobodno Tržaško ozemlje

Poročilo ameriškega komandanta — Podonavske države bojkotirajo tržaško luko.

LAKE SUCCESS. — General Terence C. Airey, poveljnik britansko-ameriške cone Trsta je poročil Zvezi Narodov, da ne bi bilo dobro nadaljevati sedanji način upravljanja mesta in celoga Svobodnega Tržaškega Ozemlja. Ni poročljivo s političnega in ne gospodarskega stališča.

General je dal redno poročilo o razmerah na Svobodnem Tržaškem Ozemlju. Ker je Varnostni Svet ravno razpravljal o ponovnih zahtevah zapadnih sil, da se Trst priključi Italiji, je bilo to poročilo posebno važno.

Splošno sodi general, da Svobodno Tržaško Ozemlje, kakor je bilo določeno v pogodbi z Italijo, nima goriva, ne proizvodnje vsakdanjih potrebščin. Popolnoma zavisi od zunanjih trgov za vse surovine, ki jih rabijo industrije, ki delajo na STO.

"Zato," pravi general, "je mesto moralo vedno, odkar obstoji kot svobodno ozemlje, dobiti pomoč iz Italije in od Italije je dejansko zavisela vsa ekonomija STO.

V političnem oziru smatra general, da je najvažnejše, da bi se velike sile dogovorile glede guvernerja, ker sedanji nesporazum ogroža celo okolico tega dela Evrope. Nemiri se bodo ponavljali v večjem ali manjšem obsegu, dokler se glede politike v tem stikališču ne bo dosegel popoln sporazum, dokler STO ne dobi redne politične uprave.

Vendar povdarja general, da se je življenje v STO pomirilo v zadnjih treh mesecih, da razen nekaj demonstracij proti sklopom in izjavam naj se STO priključi Italiji, ni bilo incidentov, postal je občutek varnosti v mestu in okolici.

Poročilo ugotavlja nekaj gospodarskega napredka. Obnovile so se nekatere ladjedelniške industrije. Vendar STO ne bolega samo vsled gospodarskih pomanjkljivosti, ki tarejo vse evropske dežele, ampak je njegova gospodarska situacija težja, ker je STO odrezan od svojega gospodarskega in prometnega zaledja, ker so podonavske države ali nezmožne, da bi dobavljale večje množine blaga preko STO del svojih dobav v okviru obnovitvenega programa in dobav za Avstrijo sploh.

Novi napadi na vodstvo komunistične stranke Jugoslavije

Bukarešt. — Nova številka "Buletina Kominforme" zopet napada jugoslovskega predsednika Tita in mu očita, da ima prav tako osebno propagando, kakor jo je imel Hitler v Nemčiji. V člankih se izražajo upanje, da bodo veterani komunistične stranke v Jugoslaviji prej ali slej odstranili Tita in tako rešili jugoslovskega komunistično stranko pred propadom. Očita vodstvu jugoslovske komunistične stranke tudi to, da je pustilo širjenje protisovjetskih in protimarksističnih letakov in brošur. Buletin trdi, jugoslovska komunistična stranka izpodkopuje delavnost in moč združene komunistične fronte.

VEČ KRUHA

Pariz. — S prvim septembrom bodo Francozi imeli 25% večjo porcijo kruha, ki bo tudi po kakovosti izboljšana. Doslej so imeli Francozi najslabši kruh v zapadni Evropi.

Nova čistka med sovjetskimi znanstveniki

Moskva. — Boljševiško glavno glasilo Pravda je sedaj začelo novo "čistko." To pot so na vrsti znanstveniki v naravoslovju in biologiji. Pravda napada ministrstvo za poljedelstvo in za višje šolstvo, ker nista ustanovili "reakcionarnih smeri," ki so se vtihotapile v znanstvene ustanove. (Nekateri znanstveniki so si upali "postaviti in zagovarjati z znanstvenega stališča, da ne morejo bistveno popravljati narave." Pravda pa pravi: "Mnenje, da obstoji nasledstvena osnova, ki se ne da izpremeniti, ovira naše znanstvenike in praktične delavce v njihovih prizadevanjih, da izpremenijo naravo rastlin in živali in tako škoduje socialističnemu poljedelstvu. Osebnost napada Pravda ravnatelja ukrajinskega inštituta za zoologijo in biologijo Ivanoviča — Smalhausena in profesorja za biologijo na moskovski univerzi Borisa Zavadvoski.

Demokrati v okraju so organizirani za volitve v novembru

Cleveland, O. — Demokrati v okraju Cuyahoga (Cleveland) so se trdno povezali za novemberke volitve, zlasti z namenom, da bodo pomagali izvoliti guvernerja Frank Lauscheta. Demokratsko vodstvo je sestavilo razne odbore, ki bodo delovali pri jesenskih volitvah, kakor ni demokratska stranka že dolgo poslovala. Postavljene so sledeči odbori za volitve: finančni, odbor za lokalne kandidate, za registracijo, odbor za kampanjske govornike, odbor veteranov, odbor za publikacijo in izbrana je bila posebna ženska kampanjska divizija.

Vsem tem odborom je postavljen poseben svetovadni odbor, v katerega so bili imenovani: Ray T. Miller, Emil A. Bartunek, John J. Boyle, Robert J. Buckley, župan Thomas Burke, Emil J. Crown, Frank T. Cullitan, Leonard Fuerst, W. B. Gongwer, Joseph Gorman, John J. Pekarek, Mary K. Sotak, John A. Zangerle in nekaj drugih. Izmed Slovencev je bil imenovan v ta odbor naš urednik James Debevec.

Predsednik Truman bo slavil Delavski Dan

Washington. — Predsednik Truman bo na delavski dan govoril v Detroitu. Trdijo pa, da to še ne bo začetek njegove volilne kampanje, ampak govor delavstvu o socialno zaščitni politiki Trumanove administracije.

Pet mrtvih v zrakoplovni nesreči

Berryton, Kanada. — Leteča trdnjava B-17 je začela goreti v zraku in se je zrušila na tla. Od 7 članov posadke, se jih je 5 ubilo, oziroma so zgoreli. Zračna ladja je bila na običajnih vežbah, ko se je pripetila nesreča. Imela je težave pri poletu, vendar se je na videz srečno dvignila. V zraku pa se je kmalu začela izgubiti na levo in potem začela padati.

Eksplodija in požar

Reno, Nev. — V starem trgovskem delu mesta Reno je nastal požar, ki je povzročil tudi hudo eksplozijo. V nesreči je bilo šest ljudi tako poškodovanih, da so kmalu umrli, 137 pa je težje ali lažje ranjenih. Zakaj je bil v gorečem poslopju dinamit, ki je povzročil največ škodo, ni pojasnjeno, vendar je o tem morala biti policija obveščena, ker je dajala znamenja takoj, ko se je vnel požar, da se naj ljudje odstranijo, ker se je bati eksplozije. V veliki zmedbi in razburjenju so le redki poslušali varnostne klice policistov, zato je število ponesrečenec tako veliko.

Tretji USA zrakoplov zgorel v Berlinu

Berlin. — Ameriški transportni zrakoplov C-54 se je zrušil na letališču Tempelhof in je zgorel. Trije možje posadke so poškodovani. To je sedaj tretja nesreča odkar Amerikanci po zraku prevažajo življenske potrebščine v Berlin.

ŠE VEDNO BOLJŠE-VIKI ZAHTEVAJO BEGUNCE NAZAJ

Geneva. — Na seji Socialnega odbora Zveze Narodov, se je razpravljalo zopet o razseljenih. Sovjetska in poljska delegacija sta napadali zapadne sile, da ne pospešujejo dovolj vračanja beguncev v njihove domovne države. Posebno sta napadali Veliko Britanijo, ki noče vrniti poljskih otrok, ki imajo starše doma, tudi, če starši izjavljajo, da žele dobiti svoje otroke domov. Enako postopajo Velika Britanija tudi z nekaterimi otroci iz Ukrajine in Rusije. Velika Britanija je kar izjavila, da ima dovolj razlogov za svoje postopanje, da so bili starši v deželah za železno zaveso prisiljeni podpisovati razne izjave, da pa stvarno žele, da otroci ostanejo med begunci. Tako isto žele otroci sami in njihovi varuhi, ki so v begunstvu.

AMERIŠKA DOMOVINA ZBIRA PRISPEVKE ZA BEGUNCE

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Druga obletnica — V sredo ob 8 uri bo darovana sv. maša v cerkvi sv. Pavla na E. 40 cesti za pok. Terezijo Kmet v spomin 2. obletnice njene smrti.

Tretja obletnica — V sredo ob 7:15 uri bo darovana sv. maša v cerkvi sv. Vida za pok. Stanley Zurga v spomin 3. obletnice njegove smrti.

Delegatje pozdravljajo — S konvenciji ABZ na Ely, Minn. pošiljajo pozdrave delegatje in delegatkinje: Anna Walter, Dorothy Strniša, Jože Grdina in Pauline Sterniša. Pravi, da je tam vroče in vsak dan bolj.

V Kalifornijo — Če je kdo rojakov namenjen z avtom v Fontano, Kalifornija, ali tam v bližino v prihodnjih treh tednih in bi imel prostor za eno osebo, naj pokliče GL 1727 po 5 uri zvečer.

Na operaciji — Jack Lach iz 1101 E. 63. St. se nahaja v Cleveland Clinic bolnišnici, soba št. 316. Podvrčci se je moral težji operaciji, katero je srečno prestal. Prijatelj ga že lahko obiščejo.

Mašne bukve najdene — Na busu, ki je vozil romarje v Carey, O. so bile najdene mašne bukve. Kdor jih je izgubil naj pokliče Mrs. Novak na BR 2378.

Romarice iz Lemonta — Nad vse srečne in zadovoljne so se včeraj vrnilo romarice, ki so šle iz Clevelanda k Mariji Pomagaj na slovenskih-ameriških Brezjah. Ne morejo prebraviti kako je bilo lepo. Tiste, ki so v Lemontu bile že večkrat, pravijo, da je to bilo to najlepše romanje doslej. Škof Dr. Gregor Rožman je deloma sam vodil slovesnosti in pobožnosti, pevke cerkvenega zbora iz Euclida in druge so prelepo prepevale, in poleg tega so romarice bile po večini prisotne pri slovesni preobledi petih kandidatkinj, ki so vstopile v red slovenskih šolskih sester francižank v Lemontu.

Vesela vest — Pri družini Mr. in Mrs. Victor Drobnič so se oglasile včeraj rojenice in jim prinesle zalo hčerko v bolnišnici sv. Ane. Mlada mamica in dete se prav dobro počutita. Materino deklisko ime je bilo Jean Jakšič. Tako sta postala poznana Frank in Anna Jakšič, 6111 St. Clair Ave. prvič stari ata in stara mama. (Naš poklon na vse strani!)

NOVI GROBOVI

Terezija Elias Abood — V soboto ponoči ob 8:30 je umrla Mrs. Terezija Elias Abood. Bolezen je trajala 9 mesecev. Pokojna je bila stara 81 let. Stanovala je pri svojem sinu 2533 Euclid Heights Blvd., Cleveland Heights. Rojena je bila v Aitaneet, Lebanon in je prišla v Ameriko pred desetimi leti. Za njo žalujejo sinovi: James, Daher, Ladeey, Hend in Naseeb, 20 vnukov in 3 pravnuki. Truplo leži v cerkveni dvorani St. Marion's Church, 1247 Carnegie Ave. Pogreb bo v sredo dopoldne ob 11. uri iz iste cerkve na pokopališče Kalvarija. Pogreb urejuje Grdinov pogrebni zavod.

SPOMENITE SE SLOVENSkih BEGUNCEV S KAKIM DAROM

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 8, Ohio
 8117 Bl. Clair Ave., Henderson 0628
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROCNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948		AUGUST		1948	
S	A	T	W	T	F
1	2	3	4	5	6
8	9	10	11	12	13
15	16	17	18	19	20
22	23	24	25	26	27
29	30	31			

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year; \$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
 Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 161 Tues., Aug 17, 1948

Dejstva govore za Ameriko

Zadnje tedne so po nekaterih mestih začeli takozvani mesni strajki gospodinj. Razumljiva in zelo popularna reč. Meso je drago, za marsikatero družino veliko predrago. Po mnenju mnogih, ki razumejo trg, tudi neopravičeno predrago. Pa vendar poročila pravijo, da se je stavka, oziroma demonstracija izjalovila in končala brez vsakega stvarnega uspeha. Zakaj? Kakor hitro so ljudje začutili, da so za celo stvarjo agenti komunistične stranke in pa pristaši Wallaceove skupine, so stvar zavrgli. Nimajo nobenega zaupanja Amerikanci v nobeno stvar, ki prihaja iz te kuhinje.

Ta dogodek kaže dve stvari. Prva je ta, da se komunisti vneto prizadevajo, da bi zbrali vsako težavo za svoje cilje, da bi bili oni vedno prvi med tistimi, ki na zunaj nastopajo v korist revnejših slojev. Ta skupina povsod skuša povčavati in razpohovati nesreče, nerednosti, zmešnjave, samo da bi se bolj povečala splošno zmedo, niti na misel ji pa ne pride, da bi kje resno in solidno hotela delati za obče dobro. Vse ji je samo politično strankarski cilj. Drugo je pa veselo dejstvo, da je ameriška javnost postala za te vrste zlorabljanja zelo občutljiva in pokazala tako popolno nezupanje do vseh ljudi, ki skušajo motiti ameriški red in ovirati reden demokratičen razvoj razmer, da ne uspevajo karkoli apelirajo na širšo javnost. Dokler bo ameriško ljudstvo kazalo ta zdrav občutek, da ne zaupa takim, ki so že večkrat dokazali, da napeljujejo vode na komunističen mlin, se ni bati, da bi komunistično izpodkopavanje ameriške demokracije moglo imeti kaj usodnih uspehov.

Amerikanec zna mirno in trezno računati. On napravi račun sam, ne da bi poslušal kričeke krilatice komunističnih upijativ in njihovih sopotniških agentov. On ve, da je ameriški način življenja še vedno najboljši na svetu, da je v Ameriki še vedno največ blagostanja in največ svobode. Zna se mu globoke nižine bede in pomanjkanja, v katere so zašle države in pokrajine, ki so padle pod sovjetsko sfero v Evropi. Razlika med zapadno in vzhodno Evropo je že sedaj tako velika, da iz bogatih držav, ki so pred drugo svetovno vojno imele nadprodukcijo vseh poljedelskih pridelkov, ljudje radi lakote, ki tam vlada, beže v zapadno Evropo, ki se hitro popravlja z ameriško pomočjo in s svobodnim obnavljanjem gospodarstva in trgovine.

Pa bi glede teh držav za železno zaveso, ki so po drugi svetovni vojni prišle pod oblast boljševikov, mogel kdo ugovarjati, da so ogromno trpele vsled nacistične in fašistične invazije ter vsled notranjih civilnih bojov, ki so imeli nedogledno težke ekonomske posledice. Res je to. Toda nihče ne more reči, da Italija in Francija ter zapadni del Nemčije niso bili razrušeni bolj ali pa vsaj tako, kot nekatere države, kjer se sedaj mnogo slabše živi, za železno zaveso.

Ni pa treba iskati dokazov samo v teh krajih. V Rusiji sami jih je dovolj. V tisti Rusiji, ki ima komunističen režim že 30 let, kjer že 30 let obetajo raj na zemlji, raj poseben za delavca in malega človeka. Številke pa kažejo, da kljub 20 milijonov modernih sužnjem, ki v sovjetskem carstvu delajo zastonj, kljub vsemu načrtnemu gospodarstvu in gospodarski diktaturi, nikjer ni niti primere s tem, kar v svobodnem gospodarstvu v Ameriki more doseči in dobiti delavec kot sad svojega dela. Suhe številke povedo da v Sovjetski Rusiji mora povprečen delavec delati n. pr. za enako steklenico piva 1 uro 40 minut, dočim v Ameriki 6 minut. Za eno možko obleko v Rusiji delavec mora zbrati zaslužek 583 ur, v Ameriki samo 38 ur. Za navadno perilo v Rusiji delavec dela 32 ur, v Ameriki komaj 4 1/2 ure. Za par čevljev mora žrtvovati v Rusiji povprečen delavec zaslužek od 108 ur, v Ameriki približno 10 ur. Za ročno uro gre v Rusiji povprečno zaslužek 337 ur, v Ameriki zaslužek 17 1/2 ure. Niti misliti ni, da bi si v Rusiji povprečni delavec mogel nabaviti kaj boljšega, nekaj kar pomeni v Ameriki zelo splošno udobje tudi v delavskih družinah in po hišah, ki jih vsi smatramo za revnejše, kakor na primer bicikelj, šivalni stroj, radijski aparat ali celo avtomobil. Za bicikelj bi moral v Rusiji delati 467 ur, za šivalni stroj 375 ur, za žepno uro 337 ur, za avtomobil pa 3750 ur. V Ameriki velja bicikelj manj kot 31 ur povprečnega zaslužka, šivalni stroj manj kot 67 ur, žepna ura 17 1/2 ure, avtomobil pa 1085 ur.

Pa niso samo cene, ki določajo pogoje življenja. V diktatorskem boljševičkem režimu si ne moreš nabaviti svobodno tudi če imaš denar za to. Nešteto dovoljenj bi bilo potrebno in pri vsakem dovoljenju te ima oblast popolnoma v rokah. Pri zaostalosti in nizki proizvodnji v Rusiji, niti misliti ni, da bi si mogli povprečni ljudje nabavljati po mili volji kar bi želeli in mogli. Poleg tega je treba pomisliti tudi to, da kvaliteta sovjetskega blaga strašno zaostaja za ameriško, kar vse v gornjih podatkih ni nič vpoštevano. Teža vsega tiste, ki pridigajo po Ameriki boljševičski raj, Amerikancem ne povedo. A naš človek kar čuti, da tem apostolom novega reda ne sme zaupati če noče sam biti grobar svoje sreče.

BESEDA IZ NARODA

Kam pa v nedeljo 22. avg.?

Cleveland, O. — Ali ste se že odločili, da prav nikamor drugam kot na prostore Slovenskega društvenega doma na Reher Ave., Euclid, O. I kaj pa bo tam? Ali še ne veste, da bo tamka j dan največ veselja in zabave? Pa saj ste že čitali in slišali, kakšna reč bo, da se bodo zbrale same fest punce iz Ohije, članice Slovenske ženske zveze, ki bodo imele velik piknik in ves čisti dobiček izročile Katoliški Ligi za odpomoč našim revnim in potrebnim brezdomcem, katere že čez tri leta usoda pregnanja po svetu, kateri so se merali radi svojega prepričanja umakniti iz lepe domovine Slovenije.

Odbornice in več zavednih članic raznih podružnic so pridno na delu, da vse potrebno preskrbe, da se bo lahko vsem postreglo in da bo čim večji uspeh. Koncem tedna bo pri marsikateri zavedni članici S. Ž. Zveze v Clevelandu in Maple Hts. prav prijetno dihalo iz kuhinje, pa saj ni čuda — obljubil se je že ne vem koliko tisoč krofov, stotine potic, štrudelj, tort in ne vem kaj še vse dobrega za pod zob in vse to bodo napravile iz usmiljenja do ubogih. Poleg tega bo še na stotine dobrih vsakovrstnih sendvičev. Torej ta dan vam ni potreba doma skrbeti za večerjo, kár pridite k nam na piknik v vas in se vam bo s samimi dobrotami postreglo. Navogorite tudi svoje prijatelje, da se pridejo z nami veselit. Bo tudi precej mokrote, da ne bo treba nobenemu biti žejen. Pomislite, da so naše ženske so tako "smart", da so mi rekle, da bodo imele celo mrzel sladode —!

Ja, pa še nekaj vam moram na uho povedati. Meni je bilo zaupano, jaz pa zaupam vam, od nekod se je "zaodrlo" dve prav fest in zabave, vedeževalki, — povedali vam bosta vso srečo nazaj in naprej. Ja, ja, kar na koše jo bosta s seboj nosili, zato jih nikakor ne smete pozabiti posetiti, ker bosta tudi s fino črno kavo postregli, in sedva bosta še nekaj dobrega nevti dolili. Za tiste, katere veseli pokrivali številke, bo tudi vse pripravljeno in oddale se bodo lepe nagrade. Zunaj na prosem bodo štanti z odpustki in tudi oder za ples, kogar bodo podplatili srbeli, si jih bo prav lahko ohladil. Ja, in kaj se pravijo: da lepega petja prav gotovo ne bo manjkalo. Povabljen je tudi dr. Miha Krek, ki se je povabilo odzval. On nam bo prav gotovo kaj zanimivega povedal iz svojih lastnih izkušenj. In gotovo nas poseti še kak druga odlična oseba. Saj dobre govornike človek vedno z veseljem poslušja.

Hm, ali veste, da imamo 12 lepih nagrad na tikete? Vse je krasno ročno delo. Mrs. Frances Perme od št. 32 je darovala lep namizni prt in skarf za bufe, članice pri večjih podružnicah delajo posteljno pregrinjalo in še 10 drugih lepih komadov. Odbornice in članice, ali ste se zavzele, da tikete pri vseh podružnicah razpečate, kolikor vam jih je bilo poslanih? Skušajte in za zgled vzemite Mrs. Dolinar in Pegel od št. 47, kateri sta jih v par dneh razpečali skoraj za sto dolarjev in še ne odjenjata. Če bi se pri vsaki podružnici toliko potrudile, je uspeh prav gotov.

Ali veste, da smo lani izročile od piknika en tisoč dolarjev? Ali bi ne bilo lepo, če bi se to letos pomnožilo, potreba je velika in me lahko dosti pomagamo v skupnosti, če smo složne, kar pa mora biti, saj smo vendar katoličanke, kakor tudi organizacija, v katero spadamo. Naj ne bo nobenega dvoma, da se ne bi vse, kar se bo napra-

Iz zelenega Ridgewooda

Ridgewood, N. Y. — Zelo sem vesela ko mi redno prihaja Ameriška Domovina in hišo. Velika moja želja je, da bi jo vsaka hiša imela, vsaj dobre katoliške hiše bi morale imeti ta list. V tem časopisu izveste mnogo novic iz vsega sveta. Mnogo novic iz stare domovine in še posebno popravičeve, kako naši ubobilci ljudje trpe, koliko morajo prestat gorja, kar jim ga hudo dneži naprtijo. Pretekli teden mi je pisala sorodnica, ki pravi: "Samo atomska bomba nas more rešiti." In tukaj se še dobijo zaslepljeni, ki si upajo trdit, da imajo v domovini vsega dovolj. Kljub temu so pa vseeno hiteli s paketi tja v zasluženo domovino, sirotno Jugoslavijo. Kako lepo v miru smo živeli tam pred mnogimi leti in kaj pa je danes? Mir in ljubezen je bila med narodi. Kaj pa danes? Mir? Ljubezen — saj te pa sploh več ne poznajo; tam vlada zavist, sovraštvo in preganjanje. O, ubogi ljudje!

Vsa čast rojaku, ki je pisal spomine iz Dachau. Zalostni spomini so iz kraja živih mrličev, da se človek nehote vpraša: ali je sploh mogoče, da bi moglo biti človeško srce tako kruto? Vseskozi sem s zanimanjem brala in za vsakega trpina posebej občutila srčno bol. Tebi, dragi rojak, ki si to pisal, pa ti bo dobri Bog plačnik za vse samaritansko delo, ki si ga med tistimi reveži vršil.

S zanimanjem tudi vedno preberem "Tri na dan." Kratke so, pa veliko povedo. V resnici se čudim, kje dobijo uredniki toliko novic in vse točne in z imeni ter datumi, da nihče ne more reči, da je to samo propaganda. Pismo iz Slovenske Krajine (8. julija) sem prečitala kar petkrat in sem omenila tudi drugim, da so prebrali. Tako čtivo je ljudem v veliko spodbudo, da se vrnejo nazaj k Bogu. Naj bi dobri molili za hudobne. Zveličar je prišel za vse na svet in naša uboga duša je vse preveč navezana na grešno telo.

Z velikim zanimanjem smo tudi brali poročilo o prihodu globoko spoštovanega škofa G. Rožmana. Lepo sprejemnico ali pozdravni večer ste priredili v Clevelandu temu ubogemu beguncu, ki vem, da še vedno ljudje svoje ovčice, ki jih je moral zapustiti in katere je ljubil prav po očetovsko. In veseli bodite vsi, ki ste v njegovi bližini, da ste bili deležni njegovega blagoslova. Le delajte mu veselje po tolikih letih trpljenja v begunstvu in raznih taboriščih in zaporih. Ko sem zvedela, kaj se je v Clevelandu godilo 4. julija, sem tudi jaz zapela ono lepo velikonočno: Dan veselja, dan srečanja, ki ga nam je storil Gospod.

Torej, prevzvišeni, tudi moja malenkost se spominja na Vas. Pri Lurški Mariji sem prizgala lučko in eno tudi za našega Rev. Father Zakrajška, za njih sedemdesetletnico. Mnogo njih nasprotnikov je že zdavnaj od-

šlo v hladni grob, a on pa lahko z veseljem gleda na sad svojega truda in dela. Težak je bil začetek "Ameriških Brezij," to je bilo velikansko delo. Marija Vam bo podelila svoje plačilo v nebeski slavi. Torej, spoštovani Father Zakrajšek, za Vašo 70 letnico Vam želim še mnogo srečnih let. Bog Vas živi!

Veselo naznanilo za nas katoličane je tudi to, da je prišlo iz Italije več naših slovenskih duhovnikov, katere sem tudi jaz imela čast pozdraviti. Dobrodošli naši dušni pastirji! Dal ljubi Bog, da bi se jih še kaj več rešilo iz komunističnih krempljev. Imela sem priliko biti pri treh sv. mašah, ki so jih darovali naši slovenski duhovniki v naši lepi katedrali in sicer: Rev. Anton Anžič, Rev. Jos. Vovk in Rev. Anton Dolinar, ki je očji prijatelj rojakov iz Domžal. In kdo jim je stregel pri sv. maši? Nihče drugi kot Mr. Metod Končan. On je vselej lepo izpeljal svojo vlogo, pa naj je igral na odru umazanega juda ali pa v cerkvi pri oltarju vzornega katoličana. Vsem tem trem duhovnikom želim obilo božjega blagoslova v vinogradu Gospodovem in tudi obilo dobrega razvedrila v tej naši lepi in svobodni novi domovini, da tako vsaj malo pozabite na veliko prestatno gorje in pri sv. maši pa se spominjate še drugih, ki še trpe v begunstvu in žele priti v to našo lepo deželo Ameriko.

Prilagam tudi par dolarjev v podporo beguncem. Ljubi Bog naj blagoslovi vsakega posebej v Katoliški ligi slovenskih Amerikancev, ki vršijo zopet tako dobro delo, da je res občudovanja vredno. Kristus je rekel: Po njih delih jih boste spoznali.

Posiljam prisrčne pozdrave vsem čitateljem naše priljubljene Ameriške Domovine in še posebno naročniku Anton Vidergar in družini v Californiji. — Bog živi!

Antonija Rupnik

Zadnji romarski dan in medeni piknik

Lemont, Ill. — "Hvala Bogu in svetemu Ambrožu, patronu čebelarjev!" To je vse, kar smo zvedeli iz ust našega čebelarja, Fathra Johna, ko smo ga oni dan vprašali, če ima kaj medu za letošnji medeni piknik. Nič drugega niso rekli naš jubilejni oče, samo zgornje besede. Ampak opazili smo, da so se ob svojih besedah tako pomenljivo nasmehnil, da je bilo s tem vse povedano.

Zato povemo mi na vse glas, da bo letošnji medeni piknik pri nas v nedeljo 5. septembra. Obenem bo tisti dan tudi vreden zaključek letošnjih romanj k naši Mariji Pomagaj. Prav za prav je to glavno, kar želimo povedati. In da bo še bolj imenitno, vami povemo, da so občljubili priti tisti dan k nam Prevzvišeni škof Gregorij Rožman, ki bodo ob enajstih pri sveti maši ob groti in griču pridigali. Ko so Father John zvedeli, da pridejo celo sam ljubljanski vladika na letošnji medeni piknik, so spet rekli: Hvala Bogu in svetemu Ambrožu! Iz teh besed smo spoznali, da jim ta velika novica ni nič narobe hodila. Gotovo tudi vam, ki to citate, ta novica nič narobe ne hodi.

Zdaj pa vabimo v Lemont tisti dan vas vse, ki se vam 'to vabilo dopade. Kako bo tisti dan pri nas, boste pa že sami videli. Mi smo prepričani, da bo lepo in fajn. Tako lepo bo, da bodo Father John po končanem pikniku spet na vsa vprašanja odgovarjali s tistim znanim vzdihom: Hvala Bogu in svetemu Ambrožu! Če ne verjamete, jih pa pridite sami vprašati! Na svidenje torej pri nas v nedeljo 5. septembra!

Oo. frančiškani,

Pomagajte Ameriki, kupite Victory bonds in stamps.

Meniševci so bili verni ljudje, pa to. Vendar, kakor povsod, nekateri na celi črti, nekateri pa bolj "v mejah božje postave," malo bolj robati, toda vsi iz dobrega lesa tesani. Ob nedeljah so šli k maši in če kateri ni šel, je moral biti že na smrt bolan. Spoštovali so vse, praznike in poste in enkrat na leto so opravili svojo velikonočno dolžnost, če ne še katerikrat vmes. V vsaki hiši se je vsak večer molil rožni venec, čeprav so včasih pri tem že dremali po dolgih urah dela, posebno poleti. Ampak nihče ni smel iti spat, dokler se ni zbrala v hiši vsa družina in odmolila rožni venec. No, ja, če je kateri mlajših molil naprej, se je že včasih zmotil in kakšno češčensimarijo spustil, posebno ob sobotah zvečer, ko se je starejšim sinovom mudilo na vas.

In tako je šel za veliko noč k spovedi tudi Herblen, naš poljski in nočni varuh. Ne smem, da bi se to ne zapisalo, ki je povzročilo dosti govorjenja po Menišiji, da so se možaki in fantje smejali, dekleta so se muzala skrivši, pobožne ženske so pa vile roke nad velikim pohujšanjem, ki ga je dal Herblen od sebe. Blažonava Mica je ukrenila, da za Herblana ni odveze drugeče, če jo dobi naravnost iz Rima. Pa ni bilo tako hudo, ker spovednik in Herblen sta se kar dobro poravnala, ker tisto, kar je izrekel Herblen, ni bilo dano s premislekotom, ampak iz samega vročega hotenja k poboljšanju.

Ljudje so govorili, ampak jaz tega ne izpričujem za sveto resnico, kakor ne vsega, kar se je na Menišiji izreko, govorili so, da je Herblen vselej, predno je šel k spovedi, pretepel svojo ženo, ki ji je sam izrekel lep priimek "grdulja." Pretepel pa jo je zato, da mu je pomagala izpra-

Ob stoletnici "pomladi narodov"

Leto 1848 se je pričelo zelo viharno. Gesla velike francoske revolucije iz leta 1789: "svoboda, enakost, bratstvo," so imela vedno večji odmev v Evropi, kjer so politične in družabne razmere bile skrajno nezdrave. Kmet in bil kot manj vreden potisnjen ob stran. Porajal se je nov stan — delavstvo, med katerim sta vladala beda in revščina. Vlade so dušile vsak svoboden razmah. Ni bilo svobode govora, tiska in zborovanja. Tudi meščanstvo je težko nosilo breme državnega absolutizma, ki je bil tudi v Avstriji pod ministrom Metternichom neznošen. Vse je čakalo le ugodne prilike, da se iznebi okov policijske države.

V Franciji je bilo najbolj napeto. Imeli so sicer parlament, a so se kralji kaj malo zmenili za ustavo in vladali po svoje. Februarja leta 1848 so se uprli Parižani. Pregeljali so kralja in oklicali drugo francosko republiko, ki je dala svobodnejšo ustavo, katera je zajamčila svobodo združevanja, besede, znanosti in tiska. Uvedena je bila enakost pred zakonom ter sodelovanje ljudstva pri državni upravi. Pariška revolucija je odjeknila tudi v Avstriji. Marca 1848 so se uprli Dunajčani. Metternich, ki je imel v rokah vse državne vaje, je moral pobegniti. Cesar Ferdinand I. je moral dovoliti svobodo tiska in obljubiti novo ustavo.

Duh svobode in enakopravnosti (Dalje na 3. strani)

ševati vest, predno je šel k spovedi, ko mu je očitala vse grehe, kj jih je storil in ki jih še ni: kolikokrat je bil pijan, kolikokrat jo je pretepel čez leto, kolikokrat in kako strašno je preklinjal, pa tako dalje. No, to so bili pa menda vsi glavni grehi meniševiskih možakov.

Ko je Herblen pokleknil v spovednici in so mu gospod rekli, naj kar pove, kar ga vleče k tlom, je kar naravnost in brez ovinkov povedal, da je njegov glavni in največji greh — kletev. Klet je namreč že na tešče v postelji in potem cel dan. Če mu ni bilo kaj pogodu, je klet, če mu je bilo nekaj všeč, je zaklel. Zdi se, da je nekdo klet pri njegovem rojstvu ali še prej. Če bi bil Herblen v tem oziru potreboval kaj priči, bi bili mi pastirčki radi potrdili, da nas je prekel vsak dan sproti, vse od naših škarpov do pokloftanih klobučkov, prekle je vso našo žlahto do petega kolena naprej in nazaj. Pa ki nismo storili drugega napek, kot da nismo pazili na naše krave, ki so zašle, kdo bi jim zameril, vas vprašam, v njuje kar je bilo čez postavo, ki je bila v njegovem varstvu, ki je bil postavno imenovani poljski varuh.

In je šel, kot sem že rekel, k spovedi trdno odločen, da se poboljša ter je prosil angela varha in svojega patrona, ki je bil menda prav dajcar in grešen človek, za pomoč.

Spovednik je poslušal skesanega grešnika, poslušal in dejal: "Torej ne boste več kleli. Grdo je in greh je, pohujšanje je otrokom. Torej ne boste več kleli."

"Nikoli več!" Župnik je videl, da je treba tej skesani duši pomagati, zato je govoril o grdem grehu kletvini, govoril in pritiskal na dušo, kar se da. Herblen je ves strš poslušal in končno ves skesan in same ginjenosti je začutil mokroto v očeh, zato je počasi in z velikim poudarkom bruhnil iz sebe, da so lahko slišali oni, ki so spovednico oblegali in čakali na vrsto, rekel in izjavil: "Gaspud, primojuš, da ne bom več klel!"

Saj sem rekel, da sta se potem lepo pobogala, gospod župnik in Herblen, ki je tudi držal besedo, ki jo je dal v spovednici in nič več klet. To se pravi, za tisti teden po veliki noči vemo, da ni, ker imamo priče, kakor so povedali in bom jaz povedal, kakor sem slišal.

Tiste dni sta šla namreč v gozd v Protržje Vikleč Janez in Herblen. Vikleč Janez je bil kolar in je vzel Herblana s seboj, da mu bo pomaga podreti nekaj debel. Vikleč bognar je bil pobožen človek in Herblen je vedel, da v priče njega ne gre preklinjati, česar je bil vesel, ker se bo lažje premagoval in držal obljubo, ki jo je dal pri spovedi.

Vikleč Janez je klestil deblo na vrhi vzpetine, Herblen je pa s spodaj nekaj sekal. Pri tem delu je Herblanu grčast štor silno nagajal. Nekaj časa ga je obračal, jezil se nad njim, robantil, a klet ni. Nenadoma se je štor prevrnil in ravno na njegovo kamizolo, ki jo je prej odložil. Herblen je ves divji zagrabil štor in ker ni več vedel, kako bi dal duška svoji jezi, ga je razsekal na drobne iveri. Ampak s tem mu je jeza še bolj narasla. Pograbil je še kamizolo in še to razsekal na drobne kosce. Potem je za rekel razsekani kamizoli: "Srečo imaš, da je Vikleč Janez tako blizu, ker sicer bi te preklel, da bi niti knofci ne ostali več božji."

FR. JAKLIČ:

Peklena svoboda

Povest o ljubljanski in izanski revoluciji leta 1848

In jeknilo je na vse strani: "Slava milemu cesarju!"

In oči mladine so se iskriale, ganjeni starci so si brisali solze in hvaležni možje so se pozdravljali:

"Bog živi Ferdinanda!"

Za zahvalno mašo je bilo prekešeno tisti dan, zaradi tega se je porodila misel, da bi razsvetlila Ljubljano, da zažgo zunanji mesta kresove in privedijo v gledališče slavnostno predstavo v čast dobrotljivemu cesarju. In sklenjeno je bilo, da bo vse gledališče v lučah znortraj in zunaj in bodo peli cesarski pesem ne samo v uradnem jeziku patriotov in oficirjev, temveč tudi tako, kakor govore zunaj v Krakovem in pri Božjem grobu, kakor se pogovarja Ljubljana ob semanjih dneh, kakor piše Bleiweis v Kmetijskih Novicah. Povabili so pevce iz Krakovega v gledališče.

Priljubljeni so svetiljke in kupovali svečke. V gledališču je delalo vse, da se ozaljša in razsvetli kakor je mogoče, in oni, ki so mislili, da jih ne smejo pogrešiti v gledališču ob proslavi cesarjevi, so urejali praznično obleko. Vsi od vlade in sodnije, stari častniki, ki niso bili več za vojsko, oni "od stanu," korarji, profesorji, trgovci in oni z magistrata, odličnejši domorodci, studentje gospodskega rodu, torej vse, kar je čutilo, da mora biti pri slavnosti, se je odpravljalo in njihove gospe so zbirale bleščeče se nakitje in so hčerkan urejevale lase, da bodo vse dražestnejše žele občudovanje ter budile želje in hrepenenje.

Medtem, ko je hitela gospoda v gledališče, bližnji peš, odaljeni v kočijah, je bilo pred magistratom, pred franciskam, pred pošto in pred gledališčem, na križišču ulice vse polno ljudi, glasnih in veselih, po cestah in ulicah je pa drevila in gostolela nemirna mladina. Ničce je ni opominjal, ničce svaril, kakaj svoboda je bila, nobenega policaja ni bilo na spregled, študenti se niso bali profesorjev in vajenci ne mojstrov, kakaj vse je bilo iz starega reda.

"Frajost! Svoboda! Konstitucija! Živio! Živio! Živio!"

V gručah so govorili glasno in brezobzirno, ljudem ni bila nobena reč več prav. Vse so devali v nič. Všeč jim ni bila ne vlada ne postava. Oni, ki so ga imeli že preveč v glavi, so vpili: "Vse je treba pobiti!"

Pred trgovino Hahn & Mally, ali kakor so se sporazumevali studentje, pred "Malim petelinom," je bila gruča posebno velika, kakaj ondi je odpiral ljudem oči mlad Ljubljančan, ki je bil pravkar prispel z Dunaja in je vse videl, kar se je godilo na Dunaju tiste dni, ali pa je slišal od ljudi, ki so bili sami navzoči. O, kako so privzdigovali ušesa, ko jim je pravil, da so oboroženi studentje in delavci pognali policijo in vojaštvo, da ni nobene sablje več na Dunaju razen studentovski,

da je drugo vse zbežalo. Še bolj čudno se jim je pa zdelo, ko jim je zatrjeval, da drži cesar s studentji in delavci in da jim ni branil, ko so iskali "firsta" in "oberpolicaja," da bi ju obešili. Živo jim je slikal, kako so potem šklepetala okna in zvenčale šipe po tleh in kako je šlo vse na kose in na drobno, kar ni bilo iz kamna ali železa, kar je dosegla trda delavska pest.

"Frajost!"

Policijske vojašnice in stražnice kar nenadoma niso imele oken in vrat; koder so razkačeni delavci slutili kakšno njim neljubo oblast, pa je bilo po oknih in vratih in so zdrobili o pravo ali se je polastili in odnesli na vse vetrove. Pokale so pa tudi šipe kavarn in gostiln, izložbena okna trgovin so šla v drobno, vdrali so vrata v prodajalne in jemali blago, kar je bilo komu všeč, in nihče se ni zmenil, da bi plačal, in tudi nikogar ni bilo, ki bi branil in ustavljal, da je šlo kakor plaz preko Dunaja.

Metternich in drugi so odnesli pete, toda svobodnoželjno ljudstvo se je vendar zanosilo nad njimi. Kjerkoli so zaslačili podoba Metternichovo ali katerega njegovih pomočnikov, pa je bilo po njej. V hipu so ji raztegnili okvire in papirnati kosci so leteli po zraku ali se pa vili v plamenu.

"Smrt rablju svobode!"

V Ljubljani je pa podoba "rablja svobode" zložno kukala pri "Malem petelinu" skozi odprta vrata na trg, ki je bil poln ljudi in poži svetlobe, kjer je kipele navdušenje, kjer je svobodna beseda užigala in netila strast in klicala po maščevanju.

In nekdo, ki je stal pred vrati prodajalne ter se radovedno ozrl vanjo, je opazil podobo, ki je visela na odličnem mestu v prodajalni, in je spoznal sliko Metternichovo. Tedaj je nehotje vzkliknil presenečen in ogorčen:

"Lejte ga, kako nas gleda!"

"Kdo? Kdo?" so vprašali bliže stoječi in zrl radovedno ogorčenega.

Ta je pa pokazal s prstom v razsvetljeno prodajalno in ponovil poln gneva:

"Lejte ga, rablja Metternich!"

Vsi so se ozrli tja in opazili podobo, kakršno so lahko videli vsak hip, ki je pa sedaj povzročila klice ogorčenja. Vsakovrstni ostrji vzkliki so se razlegli in za odmev se je oglasilo:

"Kje je Metternich? Dol z rabljem!"

Tedaj so najgorečnejši že silili skozi vrata v prodajalno, kakaj vsak je hotel doseči rablja in mu pokazati jezo, ki je prihajala iz srca v pesti.

Thomas Flower Shop
CVETLICE za vse prilike šopke in cvetlice lahko brzojavimo na vse kraje Albin in Fred Thomas (Tomec), lastnika 14311 St. Clair Ave. GL 4316 Res.: EN 8635

Znamke!
Jugoslovanske znamke prodaja
August Kollander
6419 St. Clair Ave.
v S. N. Domu (Tues.-x)

JOHN ZULICH
INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnica vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohištvo.
Ivanhoe 4221
18115 NEFF ROAD

VESTI IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani.)
računih statistikov ki preračunavajo in primerjajo število rojstev in smrti, bi moralo biti namesto zgoraj imenovanega števila 18.310.000 prebivalcev.

VZROKI. — Navedli smo, da je vzrok vojna. Pobitih je bilo v Jugoslaviji ogromno število ljudi. Srbi so kdali Hrvatje, Hrvatje Srbe. Nekaj sta jih pokončala Nemec in Lah. Ogromno pa je število onih, ki so padli kot žrtve podivjanih partizanov. Te žrtve padajo še danes. Mnogo ljudi so partizani tudi nasilno izselili, kakor Nemce iz Banata in Bačke, Kočevarje itd. Lepo pa je tudi število onih, ki so se sami umaknili pred komunističnimi pokolji. Posledica vojne in komunističnega podivjanja je, da šteje Jugoslavija danes 2.558.000 oseb manj, kakor bi morala pri naravnem razvoju.

ŠTEVILO ŽENSK. — Da je gornje mnenje statističarjev pravo in da je pokolj moških glavni vzrok, da se Jugoslavija ni tako razvila, kakor bi se mogla, povedo številke, koliko je v Jugoslaviji moških in žensk. Število žensk je veliko večje kot število moških.

KOLIKO JE LJUDI NA SLOVENSKEM? Na Slovenskem je samo 1.389.084 stalnih prebivalcev. Od tega je žensk 736.462, moških pa le 652.622. Število prebivalstva je naraslo v Sloveniji od zadnjega štetja samo za 5,37% ali za 70.180 oseb.

KOLIKO ŠTEJE LJUBLJANA? — Ljubljana ima 115.534 prebivalcev; od tega žensk 62.703, moških 52.831.

DRUGI VEČJI KRAJI NA SLOVENSKEM. — V Mariboru je 64.819 prebivalcev, v Kranju je 15.604, Celje ima 21.617, Idrija 5.148, Jesenice 13.458, Trbovlje 13.743, Ptuj 7.906, Kamnik 4.950, Novo mesto 6.017, Postojna 3.651, Soklan 4.300, Lendava 3.868, Murska Sobota 4.902, Kočevje 3.425, Ilirska Bistrica 3.470.

V OSTALI JUGOSLAVIJI: — Belgrad šteje 388.216, Zagreb 290.417. Reka s Sušakom

72.120, Osijek 50.389, Split 49.885, Subotica 112.551, Novi Sad 77.127, Niš 50.692, Skoplje 91.257, Sarajevo 118.058.

Nad 10.000 prebivancev ima v Jugoslaviji 85 mest. V Sloveniji je takih krajev le 6.

POSAMEZNE POKRAJINE V JUGOSLAVIJI štejejo: Srbija z Vojvodino 6.523.224, Hrvatska 3.749.039, Slovenija (že zgoraj) 1.389.084, Bosna in Hercegovina 2.561.961, Makedonija 1.152.054, Črna gora 376.573.

ŠE ENO O ROJSTVIH. — Ko govorimo o številu prebivalstva, naj omenimo da je poseben udarec Slovenije, da so partizani poklali zlasti mlade ljudi na deželi. Že itak so v bojih padali le mladi moški, potem pa so partizani poklali še izročeni 10.000 fantov in mož, ki so jih dobili od Angležev. To se seveda silno pozna v mnogih krajih in se bo poznalo še mnoga leta. Tako je bilo na primer v župniji Sent Vid pri Stični leta 1945 147 rojstev, toda naslednji dve leti le enkrat 64, drugič 60. Število rojstev je torej padlo več kot za polovico.

NESTALNOST IN NEGOTOVOST. — Če tudi narava in življenje zahtevata svoje, vendar negotove gospodarske razmere, ki jih je prinesel komunizem tudi ovirajo sklepanje zakonov. Delavci silijo v industrijske kraje, toda tam manjka stanovanj. Zato se ne more razviti družinsko življenje. Na kmetih z dneva v dan s strahom gledajo, kdaj napovedo podržavljenje kmečkih posestev po ruskem vzorcu in spet manjka veselje začeti novo družinsko življenje. Jugoslavija se ne more umiriti in ne more začeti urejenega življenja. Tudi skrb za prehrano ovira redni razvoj življenja.

VRNITEV IZSELJENCEV. — Sedanja komunistična vlada v Jugoslaviji se zelo trudi, da bi pomnožila število prebivalstva s tem, da vabi domov izseljenca, ki so nekateri morda že pred mnogimi leti zapustili svoj domači kraj in ki njih otroci ne znajo več slovenskega. Tako poročajo komunistični listi o vrnitvi vsakega takega izseljenca kot o nekaki zmagi svoje politike. Vabijo izseljenca iz Avstralije in Nemčije, iz Južne Amerike in Kanade. Vabijo domov tudi begunce. Izdajajo v ta namen tudi poseben list z naslovom: "V domovino." V tem listu slikajo izseljencem, kako se pod Titom cedi v Jugoslaviji mleko in med. Uspehi tega vabljenja niso ravno veliki, vendar se je od povsod vrnilo nekaj ljudi domov. Mnogi so silno razočarani. (Samo našim ameriškim oboževalcem Titovih dobrot ne moremo dopovedati, naj bi se v deželo zemeljskega komunističnega raja vrnili v čim večjem številu. Skoro žal nam je, da smo toliko resnice o Titovini povedali, drugače bi se le nekaterih rdečkarjev znebili. Op. uredništva.)

BESEDA "GOSPOD" RAZŽALITEV. — V "Slov. por." bemo, da je Pintar Karel iz Polja pri Ljubljani prekalil, ker je nekim tovarišem rekel, da so "gospodje." Ti "gospodje" mu niso ustregli s stanovanjem, zato jih je tako ozmerjal. Ko preključuje to zmerjanje, pravi, da so mu sedaj ustregli in so spet tovariši. Torej je zmerjanje z "gospodi" le pomagalo!

OB STOLETNICI "POMLADI NARODOV" (Nadaljevanje s 2. strani.)

nosti je nagnil in nenemake narode, da so prišli na dan s svojimi zahtevami. Tudi Slovenci. Razumljivo, da so bila tudi pri nas na Slovenskem ugodna tla za prevrat. Kmeti je žulili graščinski jarem, tlaka in deseti, obrt je propadala — velike državne dajatve so hromile gospodarski napredek. Slovenska narodna zavest, ki je dotlej spala, se je pod vplivom velikih rodoljubov začela dvigati. Anton Martin Slomšek, škof lavantinski, je budil Slovence: — "Ne bodi vas sram, da ste sinoči mati matere Slave!" Vedno je podudarjal, da so tudi Slovenci dolžni zahtevati svoje pravice in čast slovenskega jezika v šoli in uradu. S svojimi spisi je razgibal slovenske rodoljube, zlasti duhovščino, za delo med ljudstvom — vse v cilju, dvigniti slovensko narodno zavest. Največji slovenski pesnik France Prešeren je zaklical ponosno: "Največ sveta otrokom sli-

ki Slave!" in drugi slovenski rodoljubi, med Koroški Andrej Einspieler in Matija Majar, so bili na delu za narodno prebujanje.

Ko so v srcu Slovenije, v Ljubljani, zvedeli za dogodke na Dunaju, so tudi Ljubljančani dali duška svojemu razpoloženju. Prišlo je do velikih demonstracij. Razbili so Metternichov kip in ga vrgli v Ljubljano, razdrli so mitniške zapornice in stražnice. Nastopiti je morala novo osnovana "narodna straža" in vojaštvo, ki sta napravila red. Tudi kmetje so se zganili. "Tlaka in desetina sta preč!" so vpili. Uprli so se, nihče ni hotel več ubogati zemljiške gosposke. "Frajost, konstitucija!" so kričali uporni Izanci, ki so napadli grad na Igu, ga oplenili in zagrali urbarje, v katerih so bile popisane njihove dajatve (Jaklič: "Peklena svoboda").

Leto 1948 pomeni za Slovence začetek slovenskega političnega življenja. Pod silo razmer je morala državna oblast popustiti in ljudstvu dati zahtevane državljanske svoboščine. Geslo francoske revolucije, enakost, bratstvo, svoboda, je tudi na narodnostnem področju zapustilo trajne sadove. Tudi mali narodi so se opogumili in zahtevali enakopravnost in svobodo. Pesnik France Prešeren je izpovedal: "Vsi ljudje so bratje in bratje vsi narodi." Če so torej vsi ljudje bratje in obstoja med narodi ozka bratrska povezanost, potem ne more biti gosposkih in podložnih narodov. Vsi so enakopravni pred Bogom, ki jih je poklical v življenje in jim dal določen prostor na zemlji: enaki so si pa tudi med seboj. Drug drugemu si naj pomagajo. Še več! Veliki in močni narodi naj čelijo majhne narode in jim pomagajo. Vsak narod mora imeti pravico do uporabe materinskega jezika in uradu, pravico do združevanja v slovenskih narodnih društvih, pravico čutiti in živeti isto kulturno rast, kot jo živi večina Slovencev izven naših meja, da se bomo imeli vsod ponosno imenovati Slovenci — kot člani slovenske narodne družine.

M. jč.

—Bolivija producira 50.000 meterskih stotov kositra letno, ali okrog eno četrtno celoletne svetovne produkcije kositra.

To spoznanje je prineslo leto 1848. V luči tega nadvse važnega, naravnega in krščanskega spoznanja se je razvil naš prvi slovenski narodnopolitični program, ki je bil leta 1848 prvič izražen v zahtevi po "Zedinjeni Sloveniji."

Leto 1848 je našlo Slovence premo pripravljene. Kmečki stan še ni bil dovolj prebujen, narodno zavednih izobražencev pa tudi ni bilo dovolj. Zato tudi v Ljubljani niso razumeli pomena dogodkov in niso znali napraviti iz tega potrebnih zaključkov.

Mladina, ki je študirala na vseučiliščih na Dunaju in v Gradcu, je prva in najbolj domelica resnost dogodkov. Akademiki na Dunaju, združeni v društvo "Slovenija," so izdelali tako imenovani "minimalni" program. V njem zahtevajo, da se naj vse slovensko ozemlje upravno zedini v Slovenijo, z zakonodajnim zborom v Ljubljani. Kartograf Peter Kocen je izdelal celo zmeljevid zedinjene Slovenije in zahteval, da se tudi Slovenci na Ogrskem in v Benečiji združijo z ostalimi Slovenci. Malo pozneje so si osnovali slično društvo tudi graški Slovenci in postavili zahtevo, da se naj združijo Slovenci, Hrvatji in Srbi (maksimalni program). Vendar ni bilo dovolj jasnosti, pa tudi ne potrebne edinosti. V takih razmerah se ni posrečilo sestaviti enotnega slovenskega političnega programa. Nemci so lahko nemoteno nadaljevali politiko razkosavanja. Tako so ostale še naprej meje raznih kronovin kakor: Kranjske, Štajerske, Koroške, Goriške. Leto 1848 torej Slovincem ni prineslo zedinjenja.

Pač pa je leto 1848 prineslo osamosvojitve kmečkemu stanu. S tem je bila slovenskemu ljudstvu dana hrbenica in potreben pogum za trde boje v bodočnosti. Tiskovna svoboda je rodila politično časopisje, svoboda združevanja pa številne narodne in kulturne organizacije, ki so širile in poglabljale narodno zavest in splošno izobrazbo. Slovenski narod se je kulturno dvignil in se uvrstil na častnem mestu. Slovenci, bilo na Koroškem, Štajerskem ali Kranjskem ali ob bistri Soči, so ponosno dvignili svojo glavo. Kljub kronovinskim mejam ki so umetno delile Slovence, se je ustvarila zavedna slovenska družina, ena po krvi, veri, ena v silnem hrepenenju po enakopravnosti in svobodi. Zahteva po združitvi vseh Slovencev v eno državno telo, je postajala vedno bolj izrazita.

Tudi zlom Avstro-Ogrske l. 1918 ni dovoljno izpolnil naših pričakovanj. Narodne manjšine, ki so bile nasilno ločene od skupnosti, so doživljale še naprej križev pot raznarodovanja, nasilstev in pekočih krivic. Toda volja do življenja je bila povsod tako močna, da je prenesla tudi to Golgato. Narod nam umreti neče, marveč se zaveda svojega poslanstva, naloženega mu od Stvarnika.

Naj stoletnica "pomladi narodov" leta 1848 in z njo združene močne in dalekovidne zahteve po Zedinjeni Sloveniji, v nas znova utrdi vero, da smo sinovi in hčere istega slovenskega naroda, ki prebiva povsod tam, kjer se glasi slovenska govornica. Naj nas utrdi v slogi, da bomo neizprosno enotni v zahtevi vseh onih pravice, ki nam gredo po božjem in naravnem pravu.

Predvsem pa zahtevamo ob stoletnici "pomladi narodov" polno pravico do enakopravnosti v šoli, cerkvi in uradu, pravico do združevanja v slovenskih narodnih društvih, pravico čutiti in živeti isto kulturno rast, kot jo živi večina Slovencev izven naših meja, da se bomo imeli vsod ponosno imenovati Slovenci — kot člani slovenske narodne družine.

—Bolivija producira 50.000 meterskih stotov kositra letno, ali okrog eno četrtno celoletne svetovne produkcije kositra.

—Bolivija producira 50.000 meterskih stotov kositra letno, ali okrog eno četrtno celoletne svetovne produkcije kositra.

—Bolivija producira 50.000 meterskih stotov kositra letno, ali okrog eno četrtno celoletne svetovne produkcije kositra.

—Bolivija producira 50.000 meterskih stotov kositra letno, ali okrog eno četrtno celoletne svetovne produkcije kositra.

—Bolivija producira 50.000 meterskih stotov kositra letno, ali okrog eno četrtno celoletne svetovne produkcije kositra.

MALI OGLASI

Hiše naprodaj
V slovenski naselbini so naprodaj hiše za 1 ali 2 družini. Cena je zmerna. Radi boleznj se prodaja tudi moderen apartment. Pokličite po 6 uri zvečer
George Kasunic
Real Estate Broker
HE 8056. (163)

Sobe se odda
Odda se v najem 2 opremljeni sobi za 3 fante v Euclidu, blizu Chase Brass tovarne. Za podrobnosti pokličite RE 5066. (163)

Pohištvo naprodaj
Radi odhoda iz mesta se prodaja nekaj pohištva po zmerni ceni. Zglasite se na 15611 School Ave. ali pokličite GL 1727 po 5 uri zvečer. (162)

Hiša naprodaj
Naprodaj je hiša za 1 družino, 8 sob, 2 garaži, nahaja se na 7505 Cornelia Ave. Za podrobnosti vprašajte na 1162 E. 60. St. spodaj. —(163)

Hiša za 2 družini
Naprodaj je hiša za 2 družini na 173. cesti blizu Grovewood Ave. Ima 5 in 5 sob, dvojna garaža. Za podrobnosti pokličite KE 8795. (163)

Hiša poceni
Naprodaj je hiša 5 sob na 60. cesti. Hitremu kupcu se prodaja prav poceni. Lastnik prodaja radi praznjenja. Za informacije pokličite HE 7939. (162)

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Everybody does! Couldn't live if they didn't. The question is, do you get ENOUGH Vitamins? A great many people do not, and as a result feel below par!

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.
Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.
MILES LABORATORIES, INC.
Elkhart, Indiana

MILES LABORATORIES, INC.
Elkhart, Indiana

SKUPNE CLEVELANDSKE S. Ž. Z. PODRUŽNICE

VABIJO NA

PIKNIK

ki se vrši

V NEDELJO 22. AVGUSTA

na vrtu Slovenskega Društvenega Doma
Recher Avenue, Euclid, Ohio

Piknik prične ob eni popoldne in bo trajal dokler vam bo v veselje ostati, ker na vrtu je tudi nočna razsvetljava.

Na tem pikniku boste postreženi z vsemi dobrotami, kakor tudi hladno pijačo. Ves dobiček od tega piknika bo za pomoč, katero deli Katoliška Liga slovenskim brezdomcem.

Ne zamudite te lepe prilike do dobrega razvedrila. Na programu bo godba, kakor tudi raznovrstne igre za lepe nagrade.

Vljudno ste vabljeni od blizu in daleč!

V NEDELJO 22. AVGUSTA VSI NA PIKNIK
SKUPNIH PODRUŽNIC SZZ!

PREKLETA KRI

ROMAN

Karel Mauser

Pri Piškotarju je nov gospodar Kramar. Prijazen človek, ki se z ljudmi razume.

Kdor kani k njemu, vsak reče:

"H Kramarju grom!"

Piškotarjevo ime se pozablja. In bo zginilo. Vse tako kaže.

Polde je revež. Po dvorišču postopa in kakor da mu je dolgčas. Dvakrat je že ušel z doma in so ga šele nekje pri Kovorju prestregli.

Francki se smili.

"Neumen je, pa vendar čuti, da se je nekaj spremenilo."

Pri Mrkovcu vse giblje. Včasih pride Boštjan na obisk in se kar pohvali. Kakšen pa je, eklamansko! Kot gora. Če ga Reza podraži z dekliča, se samo smeje. Ima že ubranega.

Tonej mizari. Kadar pride v vas, sprašuje Rezo, če naj pravi zibel.

Pa Reza nič ne reče. Saj mora vedeti, da bo za strica.

Kaj pa bi pri Mrkovcu brez

otrok. Naj napravi zibel, pa močno, pri Mrkovcu kanijo imeti bučmanov toliko, da bodo bajto razgnali.

Kadar je Tonej v vasi, se pri Mrkovcu vedno smejejo. Fronc je priden kot vedno. Ob nedeljah sedita z Rezo pri čebelnjaku in popoldan jima kar prehitro mine. Posebno če pride ta v vas še Primož in Nežika.

To je klepeta. Kupovali so pa prej pri Balantu kakor pri Mrkovcu.

Primožka! Nežika ni vedela, ali so srečnejši oče ali Primož. Kar podajali so si ga iz rok v roke.

Pri Mrkovcu so dobre tri mesece za Balantovim Primožkom kupili Reziko.

Rezi je bilo hudo.

"Ali si hud, Fronc, da je punčka?"

Fronc se na ves glas smeje. "Kaj ti ne pride na misel! Saj ni zadnja, če Bog da srečo. Prav, da je prva punčka. Bomo vsaj pesterno koj imeli."

Fronc pa res ni nikoli slabe volje. Da je le vse zdravo. Drugo bo že Bog dal.

Pa pri Kocjanu? Urban je ves ihtav. Tudi čaka in se boji, da ne bi bilo kakor prvič, ko je otrok umrl. Še Francka se boji.

No, pa so tudi srečno kupovali. Dvojčka. Urban je ves iz sebe, Balantov se mu pa smeji, ko ga je Urban naprosil za botra.

"Nič nisi zamudil, čeprav si dolgo čakal. Je pa dvoje hkrati."

Urban se mora smejati. Vesel je, da se je vse prav izteklo. Otrok torej v Zabrezju ne manjka.

Hvala Bogu!

Kramar vidi, da mu je Polde

v samo napoto. Kar pričel je laziti okoli in Kramar se vedno boji, da bi se mu kaj pripetilo. Naj ga kje zbije avto, koj bodo govorce.

V Ljubljani je vrašal po stroških, če bi ga dal v hiralnico. Navsezadnje ni dosti na slabšem, če plačuje zanj. Vsaj situacija nima.

Vendar vpraša za svet še Francko. Noče, da bi ljudje

vo roko po sukniču. V njegovih zmedenih očeh je čuden ogenj, ki Francko boli.

Teško. Na sredi Piškotarjevega dvorišča stoji Polde. Majhen, nebogljeno kakor pes, ki išče gosposdarja. Pred njim je hiša, hlevi, skedenj in drvarnica, ob drvarnici bezeg, ki cveti.

Tudi bezeg je Kramarjev. Francka drži Poldetovo roko. Mehka je kakor gnil sad.

"Iti bo treba," je skoraj nerodno Kramarju.

"Zbogom, Polde."

Francka mora nekaj reči v pozdrav čeprav ve, da je ne sliši.

Poldetove oči se blodno smehljajo.

Potlej ga Kramar prime za roko. Polde se obrača. Počasi, kakor da se ne more odtrgati.

Gresta. Čez dvorišče, mimo drvarnice. Francka stoji in gleda za njima.

Majhen je Polde, tako majhen, da je poleg Kramarja kakor otrok. Zdaj je na ovinku. Suha roka mu visi ob telesu kakor odčehnjena veja.

Ovinek ju skriva. Na sredi dvorišča stoji Francka in poleg nje Urban. Nihče ne more reči besede.

Potlej Francka počasi dvigne glavo. Urban vidi njene mokre oči, ki se smehljajo.

"Urban!"

Čez dvorišče gre senca oblaka, ki hiti čez sonce.

Potlej se Francka zasuče. Ob Urbanu gre hitro prek dvorišča.

Oblak je prišel prek sonca. Vsa Kocjanova hiša je v lučih.

"Francka!"

Urbanov glas je mehak kot še nikoli.

Franckina roka se nič več ne trese. Mirno leži v Urbanovi dlanici.

(Konec)

Posiljanje MOKE in ŽIVEŽNIH PAKETOV v Jugoslavijo

MOKA: Pričeli smo ponovno s sprejemanjem naročil za moko, v bodoče je zopet dovoljeno pošiljati po eno vrečo moke (100 lbs) na eno osebo. Največ je mogoče poslati pet vreč z isto ladjo na pet raznih oseb.

Cena za eno vrečo moke (100 lbs) je \$13. V tej ceni je vključena zavarovalnina in vsi ostali stroški do mesca prejemanja.

STANDARD PAKETI: Istotako pošiljamo že izgotovljene pakete z raznovrstno hrano. Za ceno in vsebino teh paketov vprašajte za naš cenik in naročilne liste (order forms).

Dostava moke in paketov je garantirana. V nasprotnem slučaju je vrnjen denar.

Zavarovalnina se nanaša na zgubo celotnega paketa (total loss).

Pripominjamo, da z naročilom postane blago last pošiljatelja, dočim smo mi samo zastopniki med pošiljateljem in tukajšnjimi oblastmi.

Čeki in Money Orders naj se glase na "Dobrovoljni Odbor."

DOBROVOLJNI ODBOR

245 West 18th Street, New York 11, N. Y.
Telefon: WAtkins 4-9016

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki... Posluje že 52. leto

Članstvo nad 40,000
Premoženje nad \$6,000,000

Sočevnost K. S. K. Jednote znaša 129.91%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, najbolj in najučinkovitejši podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

kjer se lahko zavaruješ na smrtnino, rane poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 68. letar; otroke na takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanjih dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

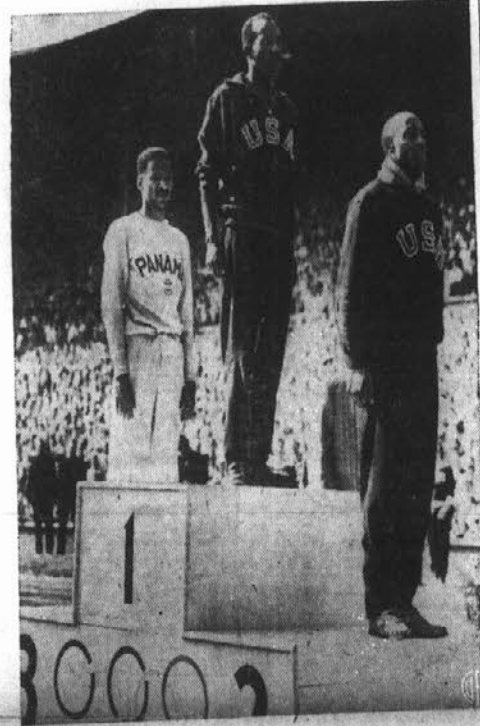
K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te mogočne in bogate katoliške podporne organizacije, poišči se in pristopi takoj.

Za podrobne o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrni na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali na nas:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

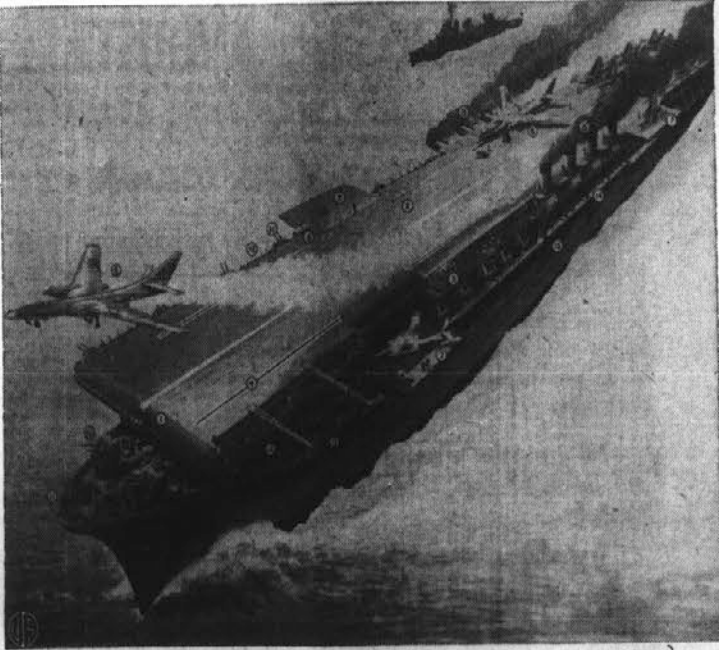
Glavni načelnik komunistične stranke v Ameriki, William Z. Foster, ki nam ga kaže gornja slika, je bil z 12 višjimi komunističnimi funkcionarji obtožen pred vrhovno poroto ter se nahaja še na svobodi pod \$5,000 varščine. Obtoženi so rovarjenja proti naši vladi.

Rarrison Dillard (črnc) iz Baldwin-Wallace kolegija, ki stoji na št. 1 je zmagal v teku na Olimpiadi, ko je pretekkel razdaljo 100 metrov v 10.3 sekunde. Pred njim je Barnew Ewell iz Lancaster, Pa., ki je na drugem mestu in na tretjem mestu pa Lloyd LaBeach iz Panama.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Gornja slika nam predstavlja artistično zamišljeno bojno ladjo-nosilko letal, kakršne bo dobila naša bojna mornarica za prevoz jet-letal. Ta ladja bo imela 65 tisoč tonaz, njena površina ima enako vrednost 10,000 čevljev zaletne prostornine. Ladja bo dogotovljena leta 1952, kot poroča Mechanix Illustrated Magazine.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z veliko žalostjo v srcu naznanjamo vsem prijateljem, sorodnikom in znancem, da je bil naš sin in brat

FRANK SEME

ubit v zadnji svetovni vojni. Sovražnikova krogla ga je zadela v vojni v Nemčiji in je podlegel ranam dne 19. marca 1945 v bolnišnici. Njegovo truplo je bilo prepeljano iz Anglije in položeno k večnemu počitku dne 14. julija 1948 iz Louis Ferfoliatovega pogrebnega zavoda.

Prav iskreno se želimo zahvaliti č. g. kanoniku Omanu za opravljene cerkvene obrede in za tolažilni govor v cerkvi. Hvala Rev. Slapšaku in Rev. Prazniku za asistenco pri pogrebnih sv. maši.

Hvala vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se opravljajo za našega ljubelega sina in brata, ki je preli svojo mlado kri za obrambo domovine. Hvala vsem, ki so položili toliko lepih vencev na krsto in okrasili njegov zadnji dom na zemlji.

Hvala vsem številnim, ki so rankega sina in brata kropili, molili za njegovo dušo. Hvala vsem, ki so se udeležili pogrebne sv. maše in ga spremili k večnemu počitku. Hvala vsem številnim, ki so dali svoje avtomobile na dan pogreba brezplačno.

Hvala vsem, ki so nosili krsto. Hvala Ivanu Zormanu za zapete žalostinke. Hvala veteranom Anton Blazek Post No. 2079 in St. Lawrence Post No. 553 za častno spremstvo. Hvala vsem, ki so nas tolažili v veliki žalosti ob izgubi sina in brata. Hvala Louis Ferfolia pogrebne mu zavodu za vso postrežbo in vzorno vodstvo pogreba.

Ljubljani sin in brat Frank, velika žalost je bila, ko si odhajal od nas zdrav in poln življenja z nado, da ko bo vojna končana, boš zopet doma pri ljubljenskih starših, bratih in sestrah. Nepopisna pa je bila žalost, ko so te mrtvega pripeljali nazaj. Žrtvoval si mlado življenje za domovino. Naj bi ne bila zastoj prelita tvoja kri. Naj bi po tolikih žrtvah vendar zasijala svoboda za vse narode.

Počivaj mirno v rodni zemlji, toda tolaži nas zavest, da vidimo se nad zvezdami.

Star bil komaj 21 let, ko zapustil si ta svet, sovražna krogla te zadela, nam žalost veliko prizadela.

Ko bo konec naših dni, bomo zopet združeni, tam ne bo vojske ne nadlog, ko združil nas bo Bog.

Zalujoči ostali:

JOE in MARY SEME, starša
BRATJE in SESTRE

Cleveland, Ohio, 17. avgusta 1948.